

Katolikus+Élet

A városmajori templom

írta: Szemerjay Kovács Dénesné

Pünkösöd vasárnapján új stílusban épült modern templomot kapott a Városmajor-egyházközség. A templomot a hívek áldozatos ajándékaiból építették fel. Erején felül áldozott sok szegény ember, mert tudta, hogy szükség van Isten házának kibővítésére, hiszen a kis kápolnába feleséft be az imádkozni vágyóknak.

Minden kor vallásossága törekszik művészi kifejezésre. Így volt ez a múltban s így lesz minden korban. Tekintheünk áhitatos tisztelettel a letűnt korok kiforrott formanyelvezetére mindenkor, de egyet el kell ismernünk róluk. Nem a mi lelkünkben fakadtak. Hol van az megírva, hogy a ma művészei csak elmúlt korok nyelvén beszélhetnek? Mért nem imádkozhatnának leborulva Isten nagysága előtt a *mi korunk* lelkiségéből fakadó nyelven?

Sok kritika éri a templom leegyszerűsített, tömeghatást kereső felépítését. Engem határozottan a gótika törvényére emlékeztet pedig. A különbség csak annyi, hogy míg a gótikában a csucok törnek ég felé, itt a tömeg teszi azt. S nem lehet letagadni, hogy ez még sokkal fensége-sebb nyugalmat kölcsönöz az épületnek.

Ó, de sok a panasz a még el nem készült üvegablakok miatt! Lehet, hogy ez felületre szemmel nézve rideggé teszi egyelőre a templomot azok előtt, akik kritikus szemmel nézik. De várják meg, amíg kiszinesednek köröskörül az ablakok! Ugyanolyan meleg hatású lesz a hajó is, mint amilyen már most a szentély!

Elnevezték a modern stílusban épült templomot szovjetstílusnak is. Ezzel szemben meg kell jegyeznem, hogy a szovjetközpont mult év végén rendeletet adott ki, melyben a modern építészetet nyugati, burzsu művészetnek peesételte meg s megtiltotta az abban való építést. Hivatalos stílusának a neoklasszikus stílust jelölte meg. Azóta tényleg abban a stílusban is építenek. A modern stílus Hollandiából, az 1900-as években indult ki s onnan terjedt tovább. (Berlaage.)

Művészek előtt rég tudott dolog, hogy csak a primitív művészet alkalmas továbbfejlesztésre, éppen be nem érkezettsége miatt. Ennek az iránynak előretörését figyelhetjük meg most minden vonalon. Ez a művészet pedig a miszticizmus felé hajlik. Ébredjünk végre tudatára annak, hogy dekadens korunkban valóságos áldás a miszticizmus felé való orientálódás! Ne csodálkozzunk azon, ha a technika századában élő embernek elég volt a tultengő realizmusból.

Van a Városmajor-templomban egy ke-rámiából épült melléokltár, amely a

Szentlélek jegyesét: Máriát ábrázolja. Olyan bensőséges áhitattal szorítja szívé-hez a Szent Szűz az Isten lelkét jelké-pező fehér galambot, hogy kifejezése már nem is e földről való. Csakhogy ezt nem akkor veszi észre az ember, ha fölényesen, lehetőleg gyorsan körüljárja a templomot, hanem amikor ott térdel a földön és onnan néz fel a gyertyák fényében álló Szent Szűzre. Mi más a templomművészet célja, ha nem nagyobb áhitat ébresztése? Am erre csak azok képesek, akik az áhitatot, bensőséget, a saját lelkükből tudják ki-vetíteni és rálehelni alakjaikra. Ez az, amiben oly nagy volt Boldog Angelico s ebben igyekeznek őt követni a ma művé-szei.

A monumentális szentélyablak méltán földísze a szép templomnak. Elfordul a dekadens, XVI. században megkedvelt, va-lóságos olajfestményeket üvegre festő technikától s a régi, nemes megoldást, színes üvegdaraboknak összeillesztését, összeólmozását alkalmazza.

Esténként, amikor a lenyugvó nap fé-nye megtörik a nagy üvegablakon, cso-

36 FILLÉRES IMAKÖNYV

Sík-Harmat: „SZENT VAGY URAM“ (II. kiadás)
53 énekkel, 60 imarésszel, 10 példány után 2 ajándékpéldány!
Magyar Kórus. Budapest, I., Fery Oszkár-utca 55. szám

dálatosan hangulatos és szép lesz a kép. Még egyszer utoljára felvillannak a nap tüztől csóktól szikrázó színek, hogy aztán lassan, észrevétlenül haldokolni kezdjenek.

Imádkozók térdelnek a nemesen egy-szerű vörösmárvány oltár előtt. Sokan ülnek a padokban is. Száll, száll az imádság láthatatlan tömjénfüstje s a falak egyre jobban megszentelődnek. Azok, akik naponta odajárnak, tudják-érezik, hogy lelke van már ennek a tem-plomnak. Nemcsak a tabernakulumban élő, testből misztikusan anyaggá lett Ige adja meg a templom lelkét, hanem a falak is átítatódanak imádsággal, tömjénfüsttel, az Oltáriszentség felé tárt karok szeretetével. Évszázados templom-ban érzi a látogató néha azt, hogy élnek a kövek és áhitatot lehelnek. Százado-kon át beléjük szivódott az egymásután élő generációk imádsága s a késő utód, ha érzeke van hozzá, megérzi ezt.

A városmajori templom fiatal tem-plom még. Lelke mégis van már neki. S a belőle felszálló sok forró imádság miatt egész biztosan kedves Isten előtt. Ne köszörüljük át rovására elme-élünket. Ne bántsuk, ne bántsuk az Isten házat, emberek!...